DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU WŁOSZCZOWSKIEGO.

Nr. 19. **Włoszczowa, dnia 15. października 1916.**

1.

Obwieszczenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Polsce z dnia 7. sierpnia 1916 r.

Ogłaszanie obwieszczeń sądowych.

Na podstawie § 15 rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 9. maja 1916 Dz. rozp. Nr. 58, rozporządzam:

§ 1.

Obwieszczenia sądowe będą zamieszczone w osobnym dodatku do Dziennika rozporządzeń c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa. Każdy egzemplarz dodatku będzie bezpłatnie przysyłany tym sądom, których obwieszczenia w nim są zawarte (Art. 291, 292 ust. post. sąd.).

§ 2.

Opłata za jednorazowe zamieszczenie i za każde powtórzenie wynosi 4 korony. Sąd może złączyć kilka wypadków jednakich w jednem obwieszczeniu wspólnem. W takim razie zmniejszy się opłata na 2 kor. od poszczególnej sprawy i za jednorazowe ogłoszenie.

Opłatę należy przesłać naprzód równocześnie z treścią ogłoszenia do drukarni c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa, wymieniając, ile razy obwieszczenie ma być zamieszczone. Zamieszczenie nastąpi dopiero po złożeniu opłaty. Jeżeli Sąd odwoła wczas żądanie zamieszczenia, złożona kwota lub odpowiednia jej część zostanie zwrócona.

§ 3.

Obwieszczenie należy układać możliwie zwięźle.

Sądy pokoju przesyłają obwieszczenia za pośrednictwem przełożonego sądu obwodowego (trybunału). Ten zaś winien zbadać, czy postępowanie edyktalne może być wdrożone w myśl § 15 ust. 2 powołanego rozporządzenia, oraz treść obwieszczenia, które w miarę potrzeby należy skrócić i poprawić.

§ 4.

To rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
Karol Kuk, w. r., zbrojmistrz polny.

2.

Opieka nad małoletnimi.

Wskutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z dnia 26. czerwca b. r. L. 44685/Z. J. zalecono sądom gminnym zwracanie bacznej uwagi na sprawę opieki nad małoletnimi i sierotami w myśl instrukcyi z dnia 7. czerwca 1868 roku.

Akcya ta, będąca zawsze kwestyą żywotną, zwłaszcza w czasie obecnej zawieruchy wojennej, gdzie wiele dziatwy pozostało bez opieki obojga lub jednego z rodziców, gdzie codziennie zwiększa się ilość niezaopatrzonych sierót, jest bardzo aktualną i niezmiernej doniosłości.

Aby tym małoletnim, bez względu na ich materyalne uposażenie użyczyć należytej ochrony i zastąpić im brak rodzicielskiej opieki, Sądy pokoju zwracają się z apelem do wszystkich urzędów i ludzi dobrej woli o usilne i gorliwe poparcie tej akcyi, oraz chętne współdziałanie z sądami.

Nauczyciele jako wychowawcy, już z tytułu swego publicznego stanowiska mają obowiązek dbać o duchowe i fizyczne dobro dzieci szkolnych, oraz dążyć do usunięcia dostrzeżonych braków.

Obowiązek ten ciąży tem więcej na nauczycielstwie, że ono niejednokrotnie jest na wsi jedynym uświadomionym elementem, który w sprawie braku należytej nad dziatwą opieki może zająć odpowiednie stanowisko.

Wobec tego c. i k. Komenda obwodowa zwraca się do wszystkich nauczycieli tutejszego obwodu z wezwaniem, aby w sprawie sierót i opuszczonych dzieci poświęcili baczną uwagę, o dostrzeżonem zaniedbaniu dziatwy tak pod względem moralnym, jak materyalnym lub jakiejkolwiek krzywdzie donosili Sądom pokoju i na zapytania udzielały tym sądom chętnych i wyczerpujących wyjaśnień.

3.

Reskrypt c. i k. Naczelnej Komendy Armii z dnia 6. czerwca 1916 roku.

Towarzystwo „Polska Macierz Szkolna“ w Polsce.

Aby poprzeć rozwój szkolnictwa w naszej polskiej okupacyi, oraz zapewnić organom c. i k. Zarządu wojskowego, którym poruczono obowiązki władzy szkolnej, pomoc przy dalszej budowie szkolnictwa, byłoby nader pożądanem, aby w c. i k. obszarze okupacyjnym napowrót ożyła działalność zgniecionego przed laty przez rząd rosyjski Towarzystwa »Polska Macierz Szkolna«, a to jako organizacyi wprawdzie z natury rzeczy od Warszawy i niemieckiego obszaru okupacyjnego niezawisłej, jednak z tamtejszym głównym zarządem w ścisłem porozumieniu pozostającej. Zarząd wojskowy zapewni też wszelkiego rodzaju poparcie filiom i kołom tego Towarzystwa, oraz poszczególnym osobom i korporacyom, które jako członkowie do Towarzystwa należały i pomoże przy ponownem rozpoczęciu jej działalności. Zarząd będzie również — o ile to tylko jest możliwe — wpływać na zjednywanie nowych członków.

Poszczególne koła i grupy miejscowe w naszym terenie okupacyjnym będą możliwie najprędzej złączone w centralę w Lublinie, któraby kierowała całą działalnością Towarzystwa tak pod względem intelektualnym jak i gospodarczym.

Nie potrzeba zaznaczać, że cała działalność Towarzystwa »Polska Macierz Szkolna« w naszym obszarze okupacyjnym co do jednania członków, urzeczywistnienia celów Towarzystwa, zbierania datków, gospodarki majątkowej i t. d., podlega nadzorowi Zarządu wojskowego jako władzy nadzorującej stowarzyszenia. Nadzór ten nad centralą w Lublinie wykonywać będzie Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe, a nad działalnością innych kół, albo grup miejscowych i poszczególnych członków Komendy obwodowe.

Nadzór szkolny i inne czynności, należące do zakresu władz szkolnych, wykonywać będzie tak jak dotąd po myśli rozporządzeń Naczelnego Komendanta armii z dnia 7. marca 1915 r., L. 6 Dz. rozp., z 17. października 1915, L. 41 Dz. rozp., i z 8. marca 1916 L. 52 Dz. rozp. c. i k. Zarząd wojskowy. Należy jednak powołać na zastępców do rad zawodowych przybocznych, mających się utworzyć przy każdej władzy szkolnej, w każdym razie oprócz zastępców Stowarzyszeń religijnych, nauczycielstwa, gmin i zdrowotności publicznej, także i członków Towarzystwa »Polska Macierz Szkolna«.

4.

Przyjmowanie mieszkańców obszaru okupowanego do prowizorycznej służby przy straży skarbowej.

C. i k. Naczelna Komenda armii zezwoliła reskryptem M. V. Nr. 37839/P. ex 1916 na dalsze przyjmowanie dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców obszaru okupowanego Królestwa Polskiego do służby w straży skarbowej, po poprzedniem wyszkoleniu w c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

Dla inteligentniejszych, pozbawionych pracy mężczyzn o nieposzlakowanej przeszłości i odpowiedniej zdatności do służby nadarza się przeto sposobność do uzyskania korzystnych, pożądanych posad.

Warunki przyjęcia są następujące:

1) zdolność fizyczna;

2) znajomość języka polskiego w słowie i piśmie. Osoby, które wykażą nadto znajomość języka niemieckiego będą szczególnie uwzględnione;

3) odpowiednia sferze służbowej inteligencya;

4) nieposzlakowane prowadzenie się;

5) wiek od 18 do najwyżej 35 lat.

Małoletni mają się nadto wykazać pisemnem, przez gminę potwierdzonem zezwoleniem ojca lub opiekuna.

Wynagrodzenie wynosić będzie 5 koron dziennie i wypłacane będzie począwszy od dnia zgłoszenia się do służby (zameldowania się) w c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie, co 5 dni z góry.

Każdy z przyjętych do służby otrzyma ze składu mundurów W. J. G. płaszcz, bluzę, spodnie, czapkę i parę butów.

O pomieszczenie i dostarczenie posilnego a jednak nie drogiego wiktu, którego koszt pokrywać mają zgłaszający się ze swego dziennego wynagrodzenia, postara się c. i k. Komenda straży skarbowej.

Zgłaszać się należy niezwłocznie w c. i k. Komendzie obwodowej (Oddział skarbowy) przedkładając dokumenty: jak metrykę chrztu, świadectwa szkolne, poświadczenie dotychczasowego zajęcia i t. p.

5.

Wezwanie urzędowe jako legitymacya do podróży.

Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Naczelnem Dowództwem armii reskryptem Nr. 58867 z dnia 29. stycznia 1916, na podstawie § 4 rozporządzenia wspólnego Ministerstwa z dnia 17. sierpnia 1915 (Dz. u. p. Nr. 241) o przymusie paszportowym w okręgu wojennym postanowiło, że urzędowe wezwanie władzy administracyjnej lub sądowej zastępuje każdą inną legitymacyę do podróży z miejsca zamieszkania do miejsca pobytu wzywającej władzy. Na odwrotnej stronie tego wezwania ma Wójt gminy miejsca zamieszkania potwierdzić pisemnie identyczność wezwanego, zaopatrzyć swym podpisem i pieczęcią — a także wezwany ma się na tem wezwaniu podpisać.

6.

Utworzenie stacyi psów policyjnych.

Przez utworzenie stacyi psów policyjnych uzyskała żandarmerya cenną pomoc w wykryciu i ujęciu zbrodniarzy, w przeważnej jednak części wynik częstokroć niespodziewanie doniosły zależny jest od obeznania się ludności ze sposobem używania psów policyjnych a także i od współdziałania ludności.

Psy policyjne używane są przedewszystkiem do wyśledzenia sprawców we wszystkich wypadkach ciężkiej zbrodni, dotyczących bądź życia, bądź mienia ludzkiego (np. morderstwo, napady rabunkowe, wielkie kradzieże i t. p.). Pierwszym nieodzownym warunkiem powodzenia jest, aby ślady pozostawione na miejscu zbrodni nie zostały zatarte, gdyż psy po pozostałych tropach i po węchu pozostawionych lub zgubionych przedmiotów, jak części ubrań i t. p., ścigają sprawcę nawet na znaczne odległości.

W pierwszej chwili po dowiedzeniu się o dokonanej zbrodni, należy unikać przechodzenia i poszukiwań na miejscu czynu i starać się o jaknajwcześniejsze uniemożliwienie dostępu osobom niepowołanym. Często najdrobniejszy ślad może posłużyć do wykrycia sprawcy, natomiast bezmyślność i ciekawość niepowołanych osób może udaremnić wszelkie nawet najściślejsze dochodzenia.

Broni pozostawionej przez zbrodniarzy, porzuconych części ubrań, zgubionych przez sprawców przedmiotów zrabowanych lub skradzionych, nie należy bezwarunkowo dotykać ani przenosić, lecz pilnować ich i wskazać żandarmowi.

Najodpowiedniejszem jest otoczenie miejsca czynu przez ludzi lub odgraniczenie sznurami i t. p.

W wypadkach spełnienia zbrodni w budynku, należy szczególniejszą uwagę zwracać na to, aby koło drzwi, okien i wogóle miejsc, któremi sprawca mógł wyjść, nikt nie przechodził i nie zacierał śladów, jakie mogły pozostać.

Dopiero po postaraniu się, aby stan pozostawiony przez sprawców nie uległ zmianom, należy zawiadomić o zbrodni najbliższy posterunek żandarmeryi, który w miarę potrzeby zarządzi sprowadzenie psa policyjnego na miejsce.

7.

Zakaz wyrobu słodu dla słodowni i browarów.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916 Nr. 61, § 8 (E. Nr. 11/8 L. A.) zarządza się co następuje:

1) Zakaz wyrobu słodu.

Wyrób słodu z jęczmienia lub innych gatunków zboża w słodowniach i browarach jest aż do odwołania zabroniony.

2) Zamknięcie suszarni słodowych.

Suszarnie słodowe tych zakładów przemysłowych mają zostać bezzwłocznie urzędowo zamknięte.

3) Postanowienia karne, interesy zawarte wbrew zakazowi, moc wsteczna.

Postanowienia rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. czerwca 1916, XIII, § 10, 11, 12), E. Nr. 117/13 L. A.) stosuje się w zupełności do powyższego zarządzenia.

8.

Stacya do badania produktów rolniczych.

Przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem w Lublinie otwartą została 20. sierpnia b. r. »Stacya doświadczalna do badania produktów rolniczych«.

Stacya ta przeprowadza:

A. Badanie własności zboża, ze względu na spożytkowanie dla ludzi i zwierząt, ze względu na przeróbkę w przemyśle i na wartość handlową; t. z. bada zawartość wilgoci, jakość, zdolność kiełkowania, zdrowie ziarna, zawartość mączki (skrobi) i białka, przydatność jęczmienia na słód.

B. Badanie paszy ze względu na zawartość składników odżywczych, jej wartość odżywczą i spożytkowanie; t. z. przeprowadza całkowite analizy paszy (zawartość białka, tłuszczu, popiołu i węglowodanów).

Stacya oznacza zawartość pojedyńczych, szczególnych składników odżywczych (cukru, mączki i tłuszczu), dalej składniki pasz treściwych i t. d.

C. Badanie materyałów surowych i przetworów przemysłu rolniczego jak: zawartość skrobi w ziemniakach, zawartość cukru w burakach, zawartość wody w mączce i przetworach z wysuszonych ziemniaków, zawartość cukru i popiołu w melasie etc., zawartość tłuszczu w nasionach oleistych i t. d.

D. Badania nasion, roślin pastewnych, jak nasion koniczu, traw strączkowych, nasion leśnych, roślin olejnych i t. d., ze względu na zdolność kiełkowania, czystość; badanie na zanieczyszczenia kanianką nasion koniczynowatych i nasienia lnu, wreszcie badanie na zanieczyszczenie maku lulkiem. Badanie nasion buraków i t. d.

E. Oznaczanie niepewnych nasion i roślin.

F. Oznaczanie chorych roślin; zarazem podaje sposób zwalczania.

G. Badanie nawozów sztucznych ze względu na zawartość składników pokarmowych roślinnych.

H. Badanie mleka ze względu na zawartość tłuszczu, na ilość wody i śmietany, na zawartość tłuszczu i wody w maśle i serze, na zawartość tłuszczu w śmietanie.

I. Badanie wody ze względu na jej skład chemiczny i ze względu na jej użycie w celach przemysłowych.

K. Analizę mechaniczną i chemiczną próbek ziemi.

Ł. Wydaje orzeczenie co do wszystkich produktów rolniczych i środków ochronnych roślin.

Stacya do badania produktów rolniczych przeprowadza badania za opłatą taksy, którą później się oznaczy. Próbki do badania należy dobrze opakować, załączyć kartkę z podaniem adresu i w jakim kierunku ma być przeprowadzone badanie.

Adresować należy:

Untersuchungsstelle für landwirtschaftliche Produkte des M. G. G. landwirtschaftliches Referat in Lublin.

9.

Fabryki mydła.

Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo w Lublinie zarządziło rozporządzeniem z dnia 9. września 1916 E. V. Nr. 81110 co następuje:

1) Fabryki mydła mają zwrócić się do Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa o udzielenie im kwasu tłuszczowego, przyczem mają podać ilość mydła wyprodukowanego w ubiegłym roku.

2) Z kwasu tłuszczowego przydzielonego fabryce ma ona wyrabiać mydło o 30 lub 40% zawartości kwasu tłuszczowego. Zawartość kwasu tłuszczowego ma być wyraźnie uwidoczniona przez wytłoczenie na każdym kawałku mydła.

3) Cenę kwasu tłuszczowego ustala się tymczasowo na 5 koron za 1 kilogram.

4) Cena sprzedażna mydła wynosi przy:

30% zawartości kwasu tłuszczowego . 2 K. 50 h. za 1 kg.
40% zawartości kwasu tłuszczowego . 3 K. — h. za 1 kg.

5) Jako domieszki do mydła wolno używać tylko szkła wodnego.

6) Mydło wolno sprzedawać tylko w sztukach ważących po 1 funcie = 400 gramów.

7) Przedsiębiorca winien prowadzić dokładny wykaz ilości udzielonego mu kwasu tłuszczowego, oraz wyrobionego i sprzedanego mydła, który to wykaz winien być w każdej chwili dostępnym organom kontrolującym fabrykę.

8) Każde przekroczenie niniejszego rozporządzenia karanem będzie w myśl postanowień rozporządzenia W. A. Nr. 57083.

10.

Towarzystwo Akcyjne Polska Centrala handlowa w Radomiu.

Wobec licznych zgłaszań do Polskiej Centrali Handlowej kupców, opatrzonych nieraz świadectwami lub zleceniami c. i k. Komend obwodowych, Zarząd Polskiej Centrali Handlowej czuje się w obowiązku zakomunikować c. i k. Komendzie obwodowej zasady, na jakich, zgodnie z postanowieniem odnośnych c. i k. Władz, rozsyłane będą towary do poszczególnych obwodów i tam pomiędzy kupujących rozdzielane.

Towary, sprowadzone przez Polską Centralę Handlową podzielić należy na dwie grupy:

G r u p a I. — są to towary, sprowadzone z krajów neutralnych, co do których Polska Centrala Handlowa otrzymała pełny przywilej. Towary te rozdzielane być muszą najściślej pomiędzy wszystkich detalistów.

G r u p a II. — są to towary sprowadzone z Monarchii, na które prawa do 50% kontyngentów przelane zostały przez Główny Komitet Ratunkowy na rzecz Polskiej Centrali Handlowej.

Co do tej drugiej grupy, Polska Centrala Handlowa, jako instytucya społeczna, dążyć będzie również do jak najsprawiedliwszego podziału towarów z prawem jednak stosowania zasad, obowiązujących dotychczas Komitety Ratunkowe.

Wszystkie towary, sprowadzone przez Polską Centralę Handlową do głównych składów, rozdzielane będą następnie pomiędzy pojedyncze obwody na podstawie obowiązującego klucza, w porozumieniu się z czterema c. i k. Urzędami Wywiadowczemi (Auskunftsstelle), a mianowicie: z Krakowskim, Lwowskim, Radomskim i Rzeszowskim.

W każdym obwodzie sformowaną zostanie filia Polskiej Centrali Handlowej. Zakres działalności takiej filii leżeć będzie jedynie tylko w inkasowaniu należytości od nabywców i wydawaniu towarów ze składów Polskiej Centrali Handlowej, na podstawie posiadanego przez nabywcę świadectwa, wydanego przez Komisyę Aprowizacyjną.

Samą akcyą rozdzielenia towarów pomiędzy detalistów zająć się muszą w każdym obwodzie Komisye Aprowizacyjne, działające wspólnie z przedstawicielami c. i k. Komend obwodowych.

Ceny detaliczne na towary, sprowadzone za pośrednictwem Polskiej Centrali Handlowej, na podstawie cen brutto i doliczonych do nich kosztów handlowych, zgodnie z ustawą Polskiej Centrali Handlowej, której celem jest pracować bez zysków, zatwierdzone przez odpowiednie władze, zostaną ogłoszone w cennikach urzędowych i prywatnych i obowiązywać będą przy sprzedaży detalicznej.

Z wyżej przytoczonych danych, ustanowionych przez odnośne c. i k. władze, wynika, że Polska Centrala Handlowa nie zajmuje się wydawaniem towarów poszczególnym kupcom i dlatego nie jest w stanie zaspakajać już obecnie zgłaszających się interesentów, chociażby nawet opatrzonych odpowiedniemi zleceniami c. i k. Komend obwodowych.

Zaznaczając wreszcie, że Polska Centrala Handlowa nabyła w Monarchii i w krajach neutralnych przeszło 100 wagonów artykułów spożywczych i pierwszej potrzeby na sumę przeszło 4 milionów koron, że towary te dopiero są w drodze i do składów Centrali jeszcze nie nadeszły, Zarząd Polskiej Centrali Handlowej czuje się w obowiązku wyjaśnić zupełną bezpodstawność dotychczas napływających skarg na Centralę, odnośnie niewydawania lub stronniczego rozdzielania pomiędzy nabywców.

Z chwilą nadejścia towarów i przygotowania ich do dalszej dyspozycyi, wszystkie c. i k. Komendy obwodowe zostaną zaraz o tem zawiadomione.

11.

„Towarzystwo wzajemnej pomocy pracowników handlowych i przemysłowych m. Warszawy“. Zatwierdzenie statutów.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w Lublinie reskryptem z d. 21. sierpnia 1916 A. Nr. 56272/16 zezwoliło Towarzystwu wzajemnej pomocy pracowników handlowych i przemysłowych m. Warszawy z siedzibą w Warszawie, na podjęcie swych czynności w obszarze Gubernatorstwa. Filia tego Towarzystwa ma swą siedzibę w Lublinie.

12.

Koszta leczenia i utrzymania osób cywilnych ranionych wskutek wypadków wojennych.

Wedle rozp. Wojskowego Jen. Gubernatorstwa D. Präs. Nr. 11131/16 należy oddawać osoby cywilne, nie stojące w żadnym stosunku służbowym do armii, które wskutek wypadków wojennych zostały zranione lub zachorowały, z reguły do cywilnych zakładów leczniczych.

Tylko w razie, jeżeli oddanie do szpitala cywilnego jest niemożliwe, można osoby takie oddać do wojskowych zakładów sanitarnych lub zakładów przez Zarząd wojskowy zajętych i prowadzonych.

Kosztów kuracyi i utrzymania w tych zakładach wojskowych nie ponosi Skarb wojskowy, lecz w pierwszej linii sam leczony, względnie jego rodzina.

Co do osób pochodzących z Królestwa Polskiego, okupacyi austryackiej, zarządzono jak następuje:

Gdyby leczony, względnie jego rodzina nie byli w stanie zapłacić kosztów kuracyi i utrzymania, koszta te winna ponieść gmina przynależności. Dopiero w razie, gdyby to z jakichkolwiek przyczyn okazało się niemożliwe, poniesie te koszta Zarząd wojskowy Polski.

13.

Oddawanie chorych na choroby zaraźliwe do szpitalów epidemicznych.

Chorzy na choroby zaraźliwe lub o zaraźliwą chorobę podejrzani mogą być oddani tylko do najbliższego szpitala epidemicznego.

Oddanie do szpitala, jeżeli ma nastąpić, winno być dokonane zaraz, gdy tylko zachodzi podejrzenie o chorobę zakaźną, a nie dopiero wtedy, gdy choroba całkowicie się rozwinie lub nawet — gdy rozpoczyna się konanie.

Jeżeli w pewnej miejscowości stwierdzono chorobę zakaźną, nie można chorego dalej transportować koleją, lecz należy go w miejscu odosobnić i otoczyć go dalszem staraniem.

Przy oddaniu chorego do szpitala należy oddać krótkie potwierdzenie lekarskie co do podejrzenia o chorobę zakaźną i potwierdzenie przynależności.

14.

Sanitarne przepisy dla piekarń.

Ponieważ istniejące piekarnie nie odpowiadają wymogom sanitarnym, wydaje się następujące przepisy celem przestrzegania:

1) Piekarnia nie może służyć za mieszkanie lub sypialnię.

2) W całym zakładzie powinna panować czystość, — ściany i powały piekarni mają być gładko wapnem wyprawione i przynajmniej raz na 6 miesięcy bielone.

3) Podłogi muszą być z twardego, łatwo czyścić się dającego materyału i bez dziur, w których może się gromadzić pył mączny i w których mogą się wylęgać robaki mączne, karakony, stonogi i t. p.

4) Piec piekarniany musi być czysto utrzymywany, by pieczywo nie było zanieczyszczone popiołem.

5) Stoły do wyrabiania ciasta muszą być gładkie i tak ustawione, by podczas roboty był do nich wolny przystęp ze wszystkich stron. Po robocie należy je zmyć dokładnie gorącą wodą. To samo odnosi się i do koryt.

6) Kominy piekarni muszą być wyższe od dachów domów sąsiednich w promieniu 50 metrów.

Co do porządku w piekarni zarządza się co następuje:

7) Aby zapobiedz zbieraniu się prochu mącznego, odpadków ciasta i rozczynu, należy codziennie obmyć troskliwie ściany, podłogi, stoły i wszelkie przy pieczeniu używane narzędzia.

8) Robotnicy przy robocie mają być czysto ubrani.

9) Pieczywa nie wolno składać na dziedzińcu, na podłodze w przejściach lub mieszkaniu.

10) Zatrudnieni przy wyrabianiu ciasta robotnicy mają przed rozpoczęciem roboty umyć dokładnie ręce wodą z mydłem, do czyszczenia nosa mają mieć czystą chustkę.

11) Pomietło do czyszczenia pieca piekarskiego umieszczone ma być na hakach ściennych horyzontalnie, — nie wolno wkładać do wody lub kłaść na podłodze. Szczotkę zmieniać należy dwa razy tygodniowo, wodę w putni codziennie.

12) Robotników cierpiących na zaraźliwe lub wstręt wzbudzające choroby nie wolno zatrudniać w piekarniach.

13) Przekroczenia tych przepisów, o ile nie znajdą zastosowania postanowienia ustawy karnej, karane będą przez c. i k. Komendę obwodową grzywnami do 2000 koron, względnie karą aresztu do 6 miesięcy.

15.

Porządek i czystość w handlach środków spożywczych.

Ponieważ w miejscach sprzedaży środków spożywczych, jak u rzeźników, masarzy i t. d., nie przestrzega się porządku i czystości, przeto c. i k. Komenda obwodowa zarządza:

1) Przekupnie muszą być czysto odziani, mieć białe fartuchy, czysto umyte ręce.

2) Wyroby masarskie, ciastka, cukierki, należy trzymać pod kloszem szklannym, albo w zaopatrzonych w przykrywki skrzynkach, celem ochrony przed kurzem i owadami.

3) Szalki wag, mają być zawsze najdokładniej wyczyszczone, a lady sklepowe pomalowane nieprzepuszczalną, łatwą do zmywania farbą, lub też obite blachą.

4) Środki spożywcze, a szczególnie te, które bez poprzedniego przyrządzania można spożyć (tłuszcze, masło, wyroby masarskie i t. d.), muszą być zawinięte w czysty papier (nie w stary poplamiony papier lub gazetę).

5) Te same postanowienia stosują się naturalnie do tych wszystkich kupców towarów mieszanych i kra-

marzy, którzy środki spożywcze wystawiają na sprzedaż w drzwiach, otwartych oknach, bramach lub na targach.

Powyższe rozporządzenie wchodzi zaraz w życie.

Urzędy gminne mają je natychmiast odpowiednio podać do wiadomości tak przekupni jak i wszystkich mieszkańców.

C. i k. żandarmerya ma sklepy spożywcze często i dokładnie kontrolować i o stwierdzonych w tej mierze przekroczeniach donieść bezzwłocznie Komendzie obwodowej, celem ukarania niedbałych kupców.

16.

Towarzystwo „Czytelnia Społeczna w Lublinie", zatwierdzenie statutów.

Reskryptem c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z dnia 7. września 1916 A. Nr. 60888/16 zezwolono Towarzystwu »Czytelnia Społeczna w Lublinie« z siedzibą w Lublinie na podjęcie swych czynności w obszarze Gubernatorstwa.

17.

Zmiana nazwy poczty etapowej w Tomaszowie.

Na rozkaz N. K. A. Tel. Nr. 40527.

Celem odróżnienia od ces. niemieckiego urzędu pocztowego w Tomaszowie (obwód Brzeziny) i uniknięcia mylnych przesyłek pocztowych, zarządza się zmianę nazwy c. i k. etapowego urzędu pocztowego i telegraficznego w Tomaszowie na »Tomaszów, obwód Tomaszów«.

C. i k. Komendant Obwodu:

Pułkownik EMIL von ELTZ m. p.

Kraków. — Druk. W. L. Anczyca i Spółki.

K. u. K.Kreiskommando in Włoszczowa.

E. Nr. 173/14 L. A.

KUNDMACHUNG.

Sinngemäss der Verordnung des k. und k. M. G.G. — E. V. Präs 13901/16 wird angeordnet dass:

1.) die Kopfquote für die Selbstversorger von nun an 300 gr. Mehl = 366 gr. Getreide pro Kopf und Tag beträgt.

2.) die angeordnete Kopfquote von 200 gr. Mehl = 250 gr. Getreide für Nichtselbstversorger pro Tag und Kopf unbedingt einzuhalten ist, und unter keiner Bedingung überschritten werden darf.

3.) die Gerste fortab als Brotfrucht zählt und nicht verfüttert werden darf. Somit tritt die Bestimmung des Amtsblattes Nr. 17—2 § 1. d. bezüglich Gerste ausser Kraft.

4.) das Futterausmass pro Tag und Pferd mit 1.75 kg. Hafer festgesetzt wird.

5.) Gegen den unbefugten Handel und Schmuggel strengstens vorgegangen wird.

In Fällen, wo unbefugter Handel oder Schmuggel erwiesen erscheint, werden ausser Verfall des Gutes. auch die Wägen und Zugtiere, mit welchen die Ware geführt wurde, gleichgiltig ob dieselben im Eigentum des Verurteilten stehen oder nicht, konfisziert.

6.) Über Anordnung das zugewiesene Getreide - Kontingent auf Wochenkontingente verteilt werden kann und müssen dann diese Wochenkontingente seitens der Produzenten terminmässig in die Getreidemagazine zur Ablieferung gelangen. Die Nichtbefolgung wird pro 1 q nichtabgestelten Getreides mit einer Konventionalstrafe in der Höhe von 60 Kronen bestraft.

7.) die Strafbestimmungen § 10. der Verordnung des Armeeoberkommandanten von 11. Juni 1916 Nr. 61 auch bezüglich des Vorerwähnten volle Geltung haben.

Diese Kundmachung ist an allen Ortschaften an sichtbaren Stellen zu plakatieren.

Włoszczowa am 5./10. 1916.

von ELTZ Oberst m. p.